Република Србија
УПРАВНИ СУД
3 У 1193/17
21.05.2020. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Братислава Ђокића и Јелене Тишме - Јовановић, чланова већа, са судским саветником Иваном Ђукић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље А.А., из ..., Ул. ... бр. ..., власнице угоститељске радње и мењачнице "Б.Б.", коју заступају пуномоћници Милица Псутка и Милош Псутка, адвокати из Београда, Ул. Светог Саве бр. 10, ради поништаја решења туженог органа Општинског већа општине Смедеревска Паланка, број 434-274/2016-02/1 од 24.10.2016. године, у предмету комуналне таксе, у нејавној седници већа, одржаној дана 21.05.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА СЕ решење туженог органа Општинског већа општине Смедеревска Паланка број 434-274/2016-02/1 од 24.10.2016. године и предмет ВРАЋА туженом, као надлежном органу, на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Општинско веће општине Смедеревска Паланка, из Смедеревске Паланке, ул. Вука Караџића број 25, да тужиљи А.А., из ..., ул. ... бр. ... накнади трошкове управног спора у износу од 7.521,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена на решење Одељења за утврђивање и наплату јавних прихода Општинске управе општине Смедеревска Паланка, број 434-274/2014 од 20.08.2014. године, којим је тужиљи утврђена обавеза на име локалне комуналне таксе на име држања средстава за игру у објекту који се налази у ... у Ул. ... бр. ..., у укупном износу од 113.109,44 динара за 2014. годину.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 25.01.2017. године, тужиља је оспорила законитост решења туженог органа из законом прописаних разлога. Навела је да је обавеза локалне комуналне таксе за држање средстава за игру за 2015. годину утврђена на основу пореске пријаве за апарат "конзола сони п.с." и записника са теренске контроле од 14.04.2014. године. Тужиља је поднела пореску пријаву за апарат "конзола сони п.с.", а записник о теренској контроли је оспорила јер порески инспектор теренском контролом је само избројао број компјутера а да том приликом уопште није утврдио у које сврхе се користе компјутери, односно да ли су исти средство за игру.

Поступак утврђивања обавезе и висине локалне комуналне таксе је неправилно спроведен, како по Закону о општем управном поступку, тако и по Закону о пореском поступку и пореској администрацији. Чињеница да ли се компјутери у локалу тужиље користе као средство за игру или не, утврђује се на основу увиђаја, односно непосредног опажања службеног лица, а све у складу са одредбама члана 49 Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Предложено је да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, као и да обавеже туженог да тужиљи накнади трошкове управног спора у износу од 6.000,00 динара на име састава тужбе, као и на име судских такси на тужбу и одлуку, по одмерењу суда.

Тужени орган је у одговору на тужбу навео да је тужба неоснована из разлога датих у оспореном решењу, предлажући да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према наводима из образложења оспореног решења, тужени је као другостепени орган, увидом у списе предмета утврдио да је пореском обвезнику обавеза за 2014. годину утврђена на основу Тарифног броја 5 Одлуке о локалним комуналним таксама. Затим да је порески обвезник поднео пријаву за локалну комуналну таксу за држање средстава за игру – образац ПП ЗИ од 22.04.2014. године као и да је извршена теренска контрола 18.07.2014. године о чему постоји записник. Затим је утврђено да у локалу пореског обвезника, радње "Б.Б." постоји десет компјутера на којима се врши продаја интернет времена и видео игара. Такође, утврђено је да таксена обавеза настаје даном почетка коришћења права, предмета или услуге за чије је коришћење прописано плаћање комуналне таксе и траје док траје коришћење права, предмета или услуга сходно члану 13. Закона о финансирању локалне самоуправе, док је чланом 3. Закона о играма на срећу прописано да се под забавним играма подразумевају игре на рачунарима, симулаторима, видео аутоматима, флиперима и другим сличним направама које се стављају у погон уз помоћ новца или жетона као и пикадо, билијар и друге сличне игре на основу чега је и утврђен Тарифни број 5 наведене Одлуке. Општинско веће је даље утврдило да је висина таксе установљена у годишњем износу са динамиком плаћања до 15-ог у мсецу за претходни месец, а да су рокови за плаћање и висина камате утврђени Законом пореском поступку и пореској администрацији. Како је закључио да је пореском обвезнику, висина обавезе правилно утврђена а што је констатовано увидом у записник од 14.04.2014. године, изласком на лице места 18.07.2014. године и на основу порднете пореске пријаве за конзолу СОНИ ПС, за један апрарат, тужени је одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Полазећи од наведеног, суд налази да је супротно наводима из оспореног решења, одредбом члана 3. став 1. Закона о играма на срећу ("Службени гласник РС", бр.

88/11...93/12) прописано да се играма на срећу, у смислу овог закона, не сматрају се игре на рачунарима, симулаторима, видео-аутоматима, флиперима и другим сличним направама, које се стављају у погон уз помоћ новца или жетона, као и пикадо, билијар и друге сличне игре, у којима се учествује уз наплату, а у којима учесник не може остварити добитак у новцу, стварима, услугама или правима, већ право на једну или више бесплатних игара исте врсте (забавне игре).

Како је тужени орган, засновао своје решење на погрешном цитирању наведене одредбе закона, то је оспореним решењем повредио закон на штету тужиље.

На основу изнетог, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, с тим што су примедбе суда из образложења ове пресуде обавезне за тужени орган, сагласно члану 69. став 2. истог Закона.

Одлуку из става II диспозитива пресуде суд је донео применом одредаба чланова 66, 67. и 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) и чланова 150., 153. и 154. Закона о парничном поступку(„Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), па су према одредбама тарифног бр. 42. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12) и применом тарифних бројева 28. и 29. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 28/94...95/18) тужиљи досуђени трошкови у укупном износу од 7.521,00 динара, и то на име састава тужбе од стране адвоката у износу од 6.000,00 динара као и трошкови на име таксе на тужбу у износу од 390,00 динара и на име таксе на пресуду у износу од 1.131,00 динар.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 21.05.2020. године, 3 У 1193/17

Записничар
Ивана Ђукић,с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТТ